

Rëbacczé namienienié

Sztorëm sã zerwôł, szôlëje bùrzô
Wała za wałą nëkô wcyg
Wietrzeszcze gwizdze, zmieniwô biég
Znowa tak mòcno mòrze sã gòrzi.

Dalek òd sztrądu rëbôcë plëną
pòrenë wëszlë w mòrze rôd
szôł na nich napôdł, pòriwô bôt,
Chłopi sã bronią, sëtë ju dżiną.

Wałë zgòrzoné trzaskają ò sztrąd
a na nim białczy w dółą zdrzą
mòdlą sã, płaczą, z nôdzieją zdzą,
le nicht ju nazôd nie przëjedze stąd.

Òjc swégò kùńca w zôtorze doził
Na wiedno matce òdszedł syn
A dzéwczã w serce mô wbité prén,
bò mùlk jedyny z mòrzã slub złożył.

Mòrze, tak mało dôwôsz sã pòkù,
to równak rëbôk do ce lnie.
Òn ciebie kòchô w prôcë i w snie,
chòc wid mù gasysz w młodëchnym wiekù.

Rybacki los

Zerwał się sztorm, szaleje burza
Fala za falą wciąż pędzi
Gwiżdże wietrzysko, zmienia bieg
Znowu tak mocno morze się gniewa

Z dala od brzegu płyną rybacy
Rano radzi wyszli w morze
Nawałnica napadła na nich, porwała łódź
Mężczyźni bronią się, lecz ich siły nikną

Fale zagniewane uderzają o brzeg
A na nim kobiety patrzą w dal
Modlą się, płaczą, czekają z nadzieją
Lecz nikt już nie powróci stąd

Ojciec dożył swego końca w głębinie
Na zawsze od matki odszedł syn
A serce dziewczęcia przebił sztylet
Bo jej ukochany z morzem wziął ślub.

Morze tak rzadko bywasz spokojne
To i tak rybak do ciebie łągnie
On ciebie kocha w pracy i we śnie
Choć gasisz mu światło życia w młodym wieku

Tłumaczenie z j. kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski